

ARTSEN EN JURISTEN VOOR INDIË. — In de *Haagsche Post* komt de volgende advertentie voor, waarin ik het een en ander onderstreepte :

MINISTERIE VAN KOLONIËN.

Juristen voor Nederlandsch Indië.

Ten spoedigste gevraagd een aantal *jonge* juristen voor den bureaudienst en de rechterlijke macht in Nederlandsch Indië.

Voor dadelijke uitzending komen in aanmerking juristen, die niet langer dan 2 jaar geleden zijn gepromoveerd. *Behalve overtochts- en uitrustingskosten wordt een premie toegekend van f 5600.—.*

Juristen, die niet langer dan een jaar geleden zijn gepromoveerd, en die zich wenschen te bekwamen voor het z. g. faculteitsexamen om daarna voor de rechterlijke macht te worden uitgezonden, **ontvangen een extra premie van f 8000.—.**

Nederlandsche artsen, zegt men, zijn er niet voldoende te krijgen, maar dergelijke premies worden hun ook niet geboden. Dat is waarschijnlijk onnoodig, omdat niet-Nederlandsche artsen in Indië ook goed werk kunnen leveren. Niet-Nederlandsche juristen zijn daar waarschijnlijk onbruikbaar. Mocht op Nederlandsche artsen voor Indië wel prijs worden gesteld, dan zou een oproep naar bovenstaand model misschien toch wel zijn aan te bevelen, als ten minste ook het salaris behoorlijk is. Een extra premie van f 8000.—, boven al het andere verleidelijke dat wordt aangeboden, zou toch wel eens in staat blijken te zijn artsen voor Indië te kunnen werven. Maar..... *zijn artsen waard wat juristen waard zijn..... voor Indië?*

BRENKMAN.

INGEZONDEN.

POGING TOT WERVING VAN JONGE ARTSEN.

Collega DE JONGH vindt, dat ik den jongen arts een slechten dienst heb bewezen met mijn opstel over ons uitgebreid mooi arbeidsveld in Ned. Indië, acht mijn stuk hoogdravend, eenzijdig, idealistisch en vindt, dat de jonge arts meer gediend is met een onpartijdige schets over toestanden, werkkring, enz.. Nu geloof ik niet, dat een onpartijdige schets, waaronder ik moet verstaan een beschrijving van de dagelijkse werkzaamheden en levensomstandigheden in Ned. Indië, eenigen indruk zou maken, laat staan het feit dat het leven en werken in een zoo ander land zich maar niet zoo schetsen laat. Daarvoor behoeven de toestanden niet zoo ingewikkeld te zijn; maar de psyche van het land laat zich slechts begrijpen door eigen aanschouwen en door er zelf te leven. Gij schrijft, collega DE JONGH, dat ik „behandeling van mannen, vrouwen en kinderen” als werkkring van den militairen dokter aangeef. Deze alinea van uw stuk is op wel wat smalenden toon geschreven en niet geheel juist. Als gij mijn opstel nog eens naslaat, zult gij vinden dat ik schreef: „Hun werkkring in de hospitalen bij de behandeling zoowel van mannen als vrouwen en kinderen op intern of specialistisch gebied, op militair en algemeen hygiënisch terrein”, enz. enz.. In het geheel ruim twaalf regels wijdde ik aan dezen werkkring, dat klinkt toch wel wat anders. Met opzet gaf ik deze uiteenzetting, omdat nog velen meenen dat men als off. van gez. niet anders dan militairen behandelt en dit is in Indië allerm minst het geval. De oorzaken van het tekort aan artsen bij het leger in Indië te behandelen zou mij te ver voeren, heb ik gezegd. Maar de hoofdoorzaak heb ik genoemd, en de andere oorzaken zijn gelegen in persoonlijke al of niet waardeering van klimaat of land, betrekking, geldelijke positie, en zóóveel meer, dat er wel brochures pro en contra over zijn te schrijven. Zooals gewoonlijk hebben de contramensen het meest en luidst hun stem laten hooren en hebben deze het meest

indruk gemaakt. Mijn doel was het om den jongeren artsen ook een stem te laten hooren, die met waardeering aan zijn leven en werken in Ned. Indië terugdenkt. Een ieder denke over zijn toekomstig leven ernstig na, zieltjes winnen is geenszins mijn doel, maar dat Nederland goede krachten moge afstaan aan zijn mooie koloniën, blijf ik van harte wenschen. Tot alle mondelinge en schriftelijke inlichtingen ben ik voor een ieder gaarne bereid.

's-Gravenhage,
Groot Hertoginnelaan 188.

G. VAN GENDEREN STORT.
div. off. v. gez. 2e kl. N.I.L. m/v.

OFFICIEELE OF OFFICIEUSE LEUGENS?

Het is juist, dat officieel en officieus de mededeeling is gedaan, dat het werven van buitenlandsche artsen voor Indië is stop gezet; dit betrof echter den burgerlijken geneeskundigen dienst. Bij den Militair Geneeskundigen Dienst is van een eigenlijke werving van buitenlandsche artsen nimmer sprake geweest. Wel zijn in den loop van jaren enkele buitenlanders aangenomen als officier van gezondheid en zal dit ook nu geschieden als gevolg van het gebrek aan militaire artsen in Indië. Zoo zullen ook thans eenige Deensche artsen als officier van gezondheid bij het Nederlandsch Indische leger worden aangenomen en is een dirigeerend officier van gezondheid van dit leger met verlof in Denemarken, en Deen van geboorte, belast met het verstrekken van de noodige inlichtingen. In het Deensch Geneeskundig Tijdschrift is nu blijkbaar een advertentie verschenen, waarin de maandelijksche bezoldigingen staan vermeld en blijken deze dertig gulden hooger te zijn aangegeven dan de officieele cijfers luiden. Dit moet echter berusten op een in berekening nemen van een huishuurtoelage, welke wijze van berekenen mijns inziens tot verwarring leidt. De kern van de zaak komt hierop neer, dat de Burgerlijke Geneeskundige Dienst thans geen buitenlandsche artsen aanneemt, de Militaire Geneeskundige Dienst in beperkt aantal, helaas wegens gebrek aan Nederlandsche krachten. Van een bevoorrechte regeling van salaris of premie is echter geen sprake, deze is voor allen gelijk.

Alvorens krachttermen te bezigen als „officieele of officieuse leugens” had collega SCHUURMANS STEKHOVEN inlichtingen kunnen inwinnen ter bevoegde plaatse, dat is bij het departement van koloniën. Waar noodig zal de 8ste afdeling van dit departement en ondergeteekende die een officieele opdracht heeft tot het voorlichten van hen die een opleiding willen of een verbintenis als officier van gezondheid bij het leger in Ned. Indië wenschen aan te gaan, gaarne alle inlichtingen verstrekken.

's-Gravenhage,
Groot Hertoginnelaan 188.

G. VAN GENDEREN STORT,
div. off. v. gez. 2e kl. N.I.L. m/v.

ONDERHANDELINGEN MET HET BESTUUR VAN HET ALGEMEEN MIJNWERKERSFONDS.

Binnenkort zal het 2 jaar geleden zijn, dat de onderhandelingen tusschen het bestuur van het algemeen mijnwerkersfonds en de door het hoofdbestuur benoemde commissie, werden aangevangen, teneinde te komen tot het sluiten van een bevredigende overeenkomst tusschen genoemd fonds en de Maatschappij.

En hoe staan de zaken nu, na 2 jaar zwaar onderhandelens?

De mededeeling in het jaarverslag (Bijblad *Ned. Tijdschr. v. Gen.* van 25 Juni 1921 bldz. 3593, laatste alinea) opent dienaangaande niet bepaald vergezichten. Van zonnegloren geen sprake, integendeel, nachtelijk-duister. Men krijgt bij lezing den indruk, dat de polsslag slapper en slapper, de prognose ad infaustam wordt.

Het wil mij voorkomen, dat, na 2 jaar geduldig wachten, de vraag gewettigd is, of de onderhandelingen reeds ten grave gedaald zijn, dan wel nog voortleven, en in het laatste geval, op welke wijze, met welke prognose.